

Иван Вазов

Уловена птичка

Деца

Видиш, птиченце крилато,
ние в примка те държим
и със тебе цяло лято
няма да се разделим.

Птичка

Ах, защо ви съм? Бъдете
милостиви тоя час,
да си хвъркна ме пуснете,
в примката ще умра аз!

Деца

Не грижи се, мила птичко,
дор си в нашите ръце;
ще те храним със всичко,
с захарчица, с млечице.

Птичка

Мляко що е не разбирам,
захар ази не кълвя,
само зрънца знам да сбирам
и мушици да ловя.

Деца

Ти зимъска ще загинеш
на полето там сама!
По-добре да си починеш
в нашта клетка у дома.

Птичка

Не се бойте, аз щъ хвъркна
татък в топлиите места,
в ваш'та клетка ще издъхна,
макар златна да е тя.

Деца

Мила птичко, ти не знаеш
как е харно тука, виж –
ти със нас ще си играеш,
няма що да се боиш.

Птичка

Мен, дечица, по е харно
да си хвъркам по светът,
тук щъ умра аз навярно,
тясно ми е в тоя кът!

Деца

Право казваш, пиле клето,
тук на мъка ще живеиш,
хай хвъркни си към небето,
на свобода да си пейш!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4793>]